

ברכה עולה ומאירה נר

מדהים

בפרשת עקב כתוב: "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך". ואלו ברכות מריק בן אדם באלו דברים מאותו מקור עליון, ומתברכים כל אלו דרגות ומקורות, ומתמלאים להריק על כל עולמות, ומתברכים כולם כאחד. ועל כן צריך הבן אדם לשים רצונו בסוד הברכות, כדי שיתברכו אבות ובנים כולם כאחד, ומי שמברך להקדוש ברוך הוא מתברך, ולוקח חלקו מאלו הברכות בראשונה על כל העולם למטה.

כיון שהם של הקדוש ברוך הוא מתברך משם, יורד ושורה על ראשו חלק ראשון. וזה כמו שכתוב בספר שמות: "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך". כיון שאותה ברכה באה ושורה על ראשו, משם מתפשטת בכל העולם. בשעה שאלו הברכות יורדות, מתעטרות תוך שדה תפוחים קדושים, ופוגשות בהן כמה דרגות שממונות בעולם, ויורדות בהן ואומרות ומכריזות: זה הוא הדורון ששלח פלוני להקדוש ברוך הוא. כאשר עולות אלו ברכות ממטה, אין פתח ופתח למעלה. ואין ממונה למעלה שלא פותח כל אלו פתחים, ומכריזים ואומרים בכל אלו רקיעים, זה הוא דורון המלך ששלח פלוני. זה הוא הדורון בקיום כיאות.

ומי הוא? ברכה שהשיבו עליה אמן, שכל ברכה שהשיבו עליה אמן זו ברכה שהיא בקיום כיאות. וכיון שזו הברכה עולה, כל דרגות שלמעלה כולן מזומנות לגבי אותו אור שלא מאיר, כדי להאיר אצלה. ומעטרים אותה העטרות קדושות בסוד של אמן. אמן הוא הקשרים של כך יחוד וקדושה בסוד אדונו. ומעטר לאותה ברכה בעטרות עליונות כיאות. והקדוש ברוך הוא רוצה בהם, באילו שמברכים לו, ורצונו בברכה שלמטה. שאותה ברכה עולה ומאירה הנר שלא מאיר, ומחזיק אותה בחוזק חזק לעלות למעלה, ועל סוד זה כתוב בספר שמואל א': "כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו" אלו הם שמברכים לו להקדוש ברוך הוא. "ובוזי יקלו" אלו הם שלא מברכים לו להקדוש ברוך הוא, ומונעים ממנו ברכה.

סוד הסודות, לאלו יודעים חוכמת אדונם, לדעת סוד הברכות במצוות התורה, ובכל ההנאות וכיסופי זה העולם, להריק ברכות ממעלה למטה. כאשר ברכות התפילה שהן תיקון אדונם ממטה למעלה וממעלה למטה. ברכות שאין הן תפילה עולות ממטה למעלה עד שמגיעות תוך אור שלא מאיר, ומעוררות למעלה בחוזק לאותו אור שלא מאיר באותה ברכה, ועולה התעוררות למעלה, עד שמגיעות לכסא העליון מקור כל החיים, אז יוצאות מאותו מקור עליון ברכות אחרות, ונפגשות אלו באלו ונושקות אלו לאלו, ובאות ושורות לראש צדיק להריק למטה.

וכאשר יורדות מתברכים אבות ובנים וכל נרות שלהם. וסוד אלו ברכות להתעורר ממעלה למטה בסוד זה.

"הזהר הקדוש"

נעלה את ירושלים בשמחתנו בכלולות של החתן

יוסף עב"ג שלומית

קול ששון וקול שמחה

בסימן טוב ומזל טוב ממשפחת ברדה

רובצת על אלף הרים

דבר עכשיו יש להסתכל, איך אלו רוחות קדושים נהנים מזה, ומה טעם שהקורבן של בהמה, והרי יותר היה הרבה לשבור בן אדם אותו רוח ולשוב בתשובה, אז מה טעם שחיתת הבהמה ולשרוף אותה באש המזבח? אלא סוד הוא, מפני שיש בהמה שרובצת על אלף הרים, ואלף הרים אוכלת בכל יום, וכולם נקראים בהמות בהרי אלף, ועל כן שנינו שיש בהמה אוכלת בהמות, וממה הן? מאש.

וכולן לוחכת אותן אותה בהמה בלחיכה אחת, כמו שכתוב בספר שמות: "כי ה' אלוֹקֵיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָהּ הוּא אֵל קָנָא". וכל מי הירדן שמתמלא בשש שנים, היא עושה לו גמיעה אחת, וזה מה שאמר איוב: "יבטח בי יגיח ירדן אל פיהו".

החמורה של כל אלו, עיקר ויסוד לאלו בהמות שלמטה, מפני שרוח מהן מתפשטת למטה, ומצטייר אותו רוח למטה בבהמות, וכאשר חוטא הבן אדם מביא בהמה לקורבן, ואותו רוח של בהמה זו עולה ושב למקומו, ומתפשט אותו רוח בכולם, וכל אלו של מין זה, מתקרבים ובאים ונהנים מאותו חלב ודם של אותו לבוש של רוח זו, שהרי מהצד שלהם היה אותו רוח.

וכולם נהנים וניזונים, ונעשים סנגורים על אותו בן אדם, ונכנס דרך ושט וזה כמו שנאמר: "ומשום כך קורבן מן הבהמה".

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

ספר האורות העליונים

אמר רבי אלעזר: עד עכשיו לא שמעתי מרופא זה ומספר זה, חוץ מפעם אחת שאמר לי ערבי אחד ששמע את אביו, שרופא אחד היה מימיו, שכאשר היה מסתכל בבן אדם כאשר הוא בבית חוליו, היה אומר זה חי וזה מת, והיו אומרים עליו שהוא היה צדיק ירא חטא, וכל מי שלא יכול להשיג מה שצריך, הוא היה קונה ונותן משלו, והיו אומרים שאין חכם בעולם כמותו, ובתפילתו היה עושה יותר ממה שהיה עושה בידי, וכדומה לנו זה היה אותו רופא.

אמר אותו ערבי ודאי הספר שלו בידי הוא וירשתי מאבי אבא, וכל דברי אותו ספר כולם מיוסדים על סודות התורה, וסודות סתומים מצאנו בו, ודברי הרפואה שהוא אמר שלא יאות לעשות אותם, רק מי שהוא ירא חטא, והם ממה שהיה עושה בלעם, שהיה לוחש לחישות על חולי, והיה אומר בפיו והתרפא מיד, וכולם ברר אותם באותו ספר, ואמר זה אסור וזה מותר למי שירא חטא, מפני שמחלות הרבה אמר שתלויה רפואה שלהם בלחישת הפה, והם מצד הנחש, ומהם מצד הקסם, וכל אלו אסור לומר בפה, ואסור לעשות במעשה, היה אומר עש שמצאתי על מחלות מסוימות שצריך לומר כך, ולנדות בנידוי ובחרם על אותה מחלה, והוא תמיהה רבה אצלנו.

שמח רבי אלעזר ושמחו החברים. אמר רבי אלעזר: אם זה הספר היה אצלנו נראה מה הוא? ואמר אני אמסור במסירה על מנת להראות למאור הקדוש (רבי שמעון בר יוחאי).

אמר רבי אלעזר: אותו ספר היה בידי שנים עשר חודשים, ומצאתי בו אורות עליונים, וכאשר הגעתי לאלו סודות שהיו מבלעם תמהתי, יום אחד לחשתי במקום אחד והיו אותיות עולות ויורדות, עד שריאתי בחלום ואמר לי מה לך להיכנס בתחום שלא שלך, התעוררתי והיה רע לפני על סודות סתומים שהיו שם, שלחתי לאותו יהודי ונתתי לו הספר, ובסודות של בלעם מצאתי מאלו שמות המלאכים ששלח לו בלק.

אבל כמה מיני רפואה מצאנו בו אשר ניתקנים על תיקוני התורה וסודות סתומים שלה, וראיתי שהם בחסידות ותפילות לקדוש ברוך הוא, ואם תאמר שהיה עושה הרפואה בפסוקי התורה, חס ושלוש, אלא היה אומר סודות התורה, ועל אותו סוד מוציא סודות הרואה שלא ראיתי כאותו אופן לעולמים, אמרתי ברוך הרחמן שהחכים לבני אדם בחוכמה שלמעלה, ומאלו דברים של בלעם לקחתי וראיתי בם שלא היה בעולם חכם בכישופים כמותו, אמרתי ברוך הרחמן שביטל מהעולם כשפים, שלא יטעו בני אדם מאחר יראת ה'.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה**

סוד המרכבה העליונה

פרק מדהים

אך קשה

מיכאל רשום ברושם לצד זרום, וכל פנים מסתכלים לגבי פני אד"ם פני ארי"ה פני נש"ר ופני שו"ר. אדם הוא זכר ונקיבה, ולא נקרא אדם רק כך, וממנו מצטיירים ציורים של רכב אלוקים רבותיים אלפי שנאן. אלו הם אשר משולבים אחד באחד, וכלול אחד באחד להיות כל אחד כלול בחבירו. שו"ר נש"ר ארי"ה אד"ם מתנהגים בסוד של ארבע שמות חקוקים, עולים להתנהג ולהסתכל.

עולה להתנהג ולהסתכל "שור" לפני אדם עולה שם אחר מתעטר מחוקק בסוד של שני גוונים, והוא א"ל, אז חוזר לאחור והכסא חקוק וגלוף לו, ונרשם להתנהג בסוד השם הזה. ועולה להתנהג ולהסתכל "נשר" לפני אדם. עולה שם אחד מתעטר מתנהג בסוד של שני פנים וגוונים, ולהתנהג להתעלות בעלייה בעטרה והוא גדול, אז חוזר לאחור והכסא חקוק וגלוף לו ונרשם להתנהג בסוד הזה.

עולה להתנהג ולהסתכל "אריה" לפני אדם. עולה שם אחד מתעטר מחוקק בסוד של שני פנים וגוונים, להתחזק להתקשר בחוזק והוא גיבור, אז חוזר לאחור והכסא חקוק וגלוף לו ונרשם להתנהג בסוד השם הזה. "אדם" מסתכל בכולם וכולם עולים ומסתכלים בו אז כולם מצטיירים בחקיקתם בציור זה, בסוד שם אחד שנקרא נורא. ואז כתוב עליהם: "ודמות פניהם פני אדם" כולם כלולים בזה הדיוקן, וזה הדיוקן כולל אותם.

ועל סוד זה נקרא הקדוש ברוך הוא הא-ל הגדול הגיבור והנורא. שהרי שמות אלו מחוקקים הם למעלה בסוד המרכבה העליונה, כלולה בארבע אותיות יקו"ק, שהוא שם שכולל כל הדיוקנים, אלו גלופים מחוקקים בכסא, והכסא חקוק מרוקם בהם, אחד לימין ואחד לשמאל, אחד לפנים ואחד לאחור, רשום בארבעה צדדי העולם. הכסא כאשר עולה, רשום בארבע שמות דיוקנים אלו, אלו ארבעה שמות עליונים נושאים את זה הכסא, והכסא נכלל בהם, עד שאוחז ולוקט אלו עינוגים וכיסופים, יורד מלא כאילן שמלא ענפים לכל צד, ומלא פירות, כיון שיורד יוצאים אלו ארבעה דיוקנים מצוירים בציורם, חקוקים נוצצים מתלהטים, והם זורעים זרע עד עולם.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

היכל הזכות

"ה' בצלך" כמו שהצל עושה מה שאדם עושה כך כביכול כמו שהאדם מתנהג למטה כך מתנהגים אותו למעלה. לכן אם מתנהג במידת הרחמים גם מלמעלה מרחמים עליו, וזה כמו שכתוב: "כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מהשמים". לכן צריך האדם להתנהג במידת הרחמים ובכל המידות הטובות ויהיה שמח בחלקו, ואז גם מלמעלה יגיע לו כך, ועל זה כתוב: "ה' בצלך".

הרי לנו שהקדוש ברוך הוא נוהג עם האדם מידה כנגד מידה, כשהאדם אוהז במידה הקדושה של: "בְּצֶדֶק תִּשְׁפּוּט עֲבִיחָךְ" היא מצוות "עשה" המחייבת לדין כל אדם לזכות, וכך גם הקדוש ברוך הוא נוהג עימנו. וכשבאים מלאכי העבירה לקטרג עליו אז הקדוש ברוך הוא אינו רוצה לשומעם מדברים רעים על אדם כזה, היות שגם אותו אדם אינו מדבר ומקבל לשון הרע, ובגלל שהוא דן לכף זכות את חבריו גם הקדוש ברוך הוא דן אותו לכף זכות, מידה כנגד מידה ועל ידי זה הוא ניצול ביום הדין. הקדוש ברוך הוא חפץ ורוצה שילמדו סנגוריה על בניו שהם עם ישראל, והוא שונא את מי שמלמד חובה על בנו.

אם אדם דן אל כל אדם לזכות, אז הוא בקדושה ששם יש "היכל הזכות". וזה כמו שכתוב "בזהר הקדוש" כי יש בקדושה היכל זכות ולעומת זה יש קליפה "היכל החובה". וכל אדם לפי דרגתו. וכאשר האדם אינו מדקדק במידותיו אלי אז הקדוש ברוך הוא אינו מדקדק עימו אלא על פי מעשיו. וכך נשקל המשפט במידה כנגד מידה. כמו שאמרנו: "ה' בצלך" הוא כמו שצלו של האדם עושה בדיוק את תנועותיו כך מתנהג הקדוש ברוך הוא מתנהג עם האדם וזה לפי מעשיו.

כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו שנאמר: "נושא עוון ועובר על פשע". מובא במדרש: אם ראית אדם שמדבר טוב על חברו אף מלאכי השרת מלמדין עליו זכות, וכן להיפך הוא, אם מדברים רע אז מלאכי השרת מדברים עליו רע. שהרי שנינו, כשהאדם מת, בית דין שלמעלה מסתכלים בדיניו, יש מהם נוטים לכף זכות, שמראים זכות האדם, ויש מהם שנוטים לכף חובה, שמראים חוב האדם, ולא יוצא האדם מהדין כמו שהיה רוצה. אבל מי שדן המלך העליון ששולט על הכל, הוא טוב.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

פינת הצדיק

והשבוע: ר' נחמן מברסלב ב'

ש אין מי שזוכה לענווה באמת, כי אם מי שהוא במדרגה זו, שיכול לומר על עצמו, שהוא ענו כמו משה רבנו שהעניו מכל האדם גם בעניין הייסורים, שיש על רוב הצדיקים, ממש לא נשמע ולא נראה בעל ייסורין כמותו, והוא היה מלא ייסורים מבית ומחוץ. ובתחילה, קודם סוף ימיו, היה לו ייסורים עצומים ונוראים, ועוד סיפר שהייסורים שלו הם בידו, ובכל עת שרוצה, הוא מקבלם על עצמו, ובעת שרוצה הוא מסלקם והם מסתלקים מעליו. וריבוי הייסורים הקשים והעצומים שהיו לו בסוף ימיו 3 שנים רצופים. הנישואין שלו היו במעדוועדיווקע, משם נשתדך עם בת הרבני הנגיד, המפורסם בתורה וביראה מורנו רבי אפרים ז"ל. עוד מנעוריו היה רגיל לקחת סוס מבית חותנו ורכב על הסוס לאיזה יער, והלך לתוך היער לעשות את שלו והתבודד שם בדרכו. ולעניין התאוות ומידות רעות לגמרי הן, שהוא התפאר את שלו והתבודד שם בדרכו. ולעניין התאוות ומידות רעות לגמרי הן, שהוא התפאר את עצמו שזכה לו. אמר רבנו ז"ל שיש צדיקים ששברו את התאוות, אך הוא כמו עור שמעבדים אותו, ואף על פי שהוא מעובד העור, אך נשאר בו קצת ריח שאינו טוב, כמו כן הנמשל: שיש ששברו את התאוות אבל עדיין נשאר קצת שמץ מהם. ועדיין התאוות במקצת. כך צריך שיהיה הגוף נקי ומעובד לגמרי מתאוות. ורבנו היה נקי לגמרי מכל התאוות והמידות הרעות. ולא נשאר בו שמץ של מידה רעה ושום תאוה בעולם.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

והשבוע: גרעין האטום

הצורה היא מהותו של דבר, והבורא קבע לכל עצם את הצורה המתאימה לו, כדי שאותו עצם יהיה מסוגל למלא את הפונקציות שלו. כיוון שהאדם הוא עיקר הבריאה, הרי תפקידיו נעלים יותר משל שאר הנבראים, ולן הצורה שבו נעלה משל הכול. נתבונן בצורה שבאדם ונבחין בשני ממדים בכל הקשור אל האדם. הממד האחד הוא החיוני והממד השני הוא השכלי רגשי. כל תלמיד מתחיל בימינו יודע על מבנה החומר, על האטום וחלקיו. ידוע, שאף הדומם מורכב אטומים וחלקיהם, אשר נעים סביב הגרעין במהירות עצומה ואלמלא כוח המשיכה לא היו האטומים והמולקולות נאחזים זה בזה. הדבר, שנראה לנו כחתיכה אחת וכמקשה אחת הוא למעשה מיליארדי חלקיקים, הסובבים סביב הגרעין, ואחוז גבוה מאוד הוא ריק אלא שהוא נראה לנו כמלא. כל המערכת הזאת, כל החוקיות והסדרים הנפלאים שבה, היא מה שהגדרנו לעיל כ"כוח המחבר", הצורה הרוחני שבדומם. וכך הוא בצומח. רצה הבורא שאיכויות הצומח יהיו נעלות יותר, לכן נתן בצומח חלקי צורה נעלים יותר, ואותו דין גם בחי וגם במדבר. רצה הקדוש ברוך הוא לברוא את בני האדם שיעבדו אותו ועליהם יוטל התפקיד לתקן עולם במלכות ש-ד-י, נתן בהם חלקי צורה נעלים יותר כיוון שזקוקים הם לאיכויות נעלות יותר. וחכמי הקבלה נתנו שמות לחלקי הצורה הללו: נפש, רוח, נשמה, חיה ויחידה.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

ואז שאול הורה לחזור. ועודם מדברים - והסלע נחצה לשניים והם הופרדו בתהום.. ושוב ברח דוד למדבר והפעם למדבר עין גדי. פלשתים אויביהם של ישראל רצו להלחם בישראל וזאת לאחר ששמעו שמנהיגם הרוחני של ישראל שהוא שמואל ממנו פחדו, נפטר. ושדוד שר המלחמה הוא פליט בארץ פלשתים.

על כן החליטו לפתוח במלחמה רבתי נגד ישראל. ואז שאול המלך אסף את כל חייליו לקראת המלחמה בהר הגלבוע. והנה התגלה שמואל הנביא לשאול, והודיע לו, כי נגזר בשמים שישראל יינגפו במלחמה, ועוד אמר שעתה יקיים ה' את דבריו, יקרע את ממלכתו וינה לדוד, והוא שאול ובניו יפלו בחרב במלחמה הזו. וכך היה ושאול ובניו נפלו במלחמה. ודוד במר ליבו נשא קינה על שאול ויהונתן בנו ואמר: הצבי ישראל על במותיך חלל - איך נפלו גיבורים.

לאחר תום שבעת ימי האבל על שאול, רצה דוד לעלות לארץ ישראל. ענהו ה' "עלה". כשהגיעו לחברון דוד היה כבר מלך, מאותו זמן שנמשח על ידי שמואל הנביא, אך ברוב ענוותנותו לא תפס בכוח את המלוכה, וזה לא בחיי שאול. ואומנם דוד לא עשה דבר כדי לתפוס את המלוכה, אך אנשי יהודה, הם אשר באו אליו מרצונם ומשחו אותו למלך על כל בית יהודה. אך לא כן היה.

אבנר שר צבא שאול לקח את בושת בן שאול, והמליכו על שאר שבטי ישראל. אבל לשנתיים בלבד הוא מלך.. חז"ל המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה גדולה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מנחם שניאורסון הרבי מלובביץ' פרק א'

מנחם מנדל שניאורסון נולד בי"א בניסן ה'תרס"ב (18 באפריל 1902) בעיר ניקולייב, אוקראינה. בהיותו בן 7 עבר עם משפחתו לעיר יקטרינוסלב, כשאביו, הרב לוי יצחק שניאורסון, התמנה לרב הראשי של העיר (כיהן בה בשנים 1909-1939). אמו, חנה, היא בתו של רב העיר ניקולייב מאיר שלמה ינובסקי. שניאורסון קרוי על-שם סבו הגדול מנחם מנדל שניאורסון, האדמו"ר השלישי בשושלת אדמו"רי חב"ד, מחבר הספר "צמח צדק". הוא בן נינו של בנו הבכור ברוך שלום שניאורסון (שסירב לקבל עליו את כס האדמו"רות לאחר פטירת אביו). אביו היה מורהו העיקרי. הוא למד תלמוד וספרות הלכתית, ועסק גם בקבלה מנקודת המבט החסידית. בנוסף ללימודים אלו רכש הרבי השכלה כללית באוניברסיטת לנינגרד. בשנת 1926 עבר להתגורר בברלין, התבודד ועסק בלימוד תורה לצד רכישת ידע כללי. נהג לבקר בספריות ולעיין בספרים רבים ומגוונים. בשנת 1928, בי"ד בכסלו ה'תרפ"ט, נשא לאישה בוורשה את חיה מושקא שניאורסון, בתו של יוסף יצחק שניאורסון, האדמו"ר השישי בשושלת אדמו"רי חב"ד. לאחר החתונה המשיך להתגורר בברלין ולמד מתמטיקה ופילוסופיה כשומע חופשי באוניברסיטת ברלין. בשנת 1933 עבר שניאורסון לפריז, שם סיים לימודי הנדסת חשמל בבית הספר לעבודות ציבוריות. בשנת 1938 קיבל תואר מהנדס חשמל.^[3] לאחר מכן, נרשם^[4] ללימודי מתמטיקה בסורבון.

בשנת 1941 נמלט מצרפת שנכבשה בידי הנאצים. ובכ"ח בסיון ה'תש"א הגיע עם אשתו לניו יורק, שם הצטרפו למשפחת חמיו, שהתגוררה במרכז חב"ד העולמי - 770 בשכונת קראון הייטס שבברוקלין. בתחילה לא רצה לעסוק בעבודה ציבורית, והעדיף להתפרנס מעבודה במקצועו. אך לאחר זמן קצר נענה לבקשת חותנו והחל לנהל את המוסדות המרכזיים שהקים - מרכז לענייני חינוך, ארגון מחנה ישראל והוצאת הספרים קה"ת.

בשנת 1950, לאחר פטירת חמיו שעמד בראש חסידות חב"ד ליובאוויטש, לא היה ברור מי ימלא את מקומו ויעמוד בראש החסידות - שניאורסון, שסירב לקבל את התפקיד, או גיסו המבוגר יותר, הרב שמריהו גוראריה. עם חלוף הימים הסתמנה מגמה לראות בשניאורסון את האדמו"ר הבא, וגברו הפניות אליו לקבל עליו את התפקיד. בי' בשבט ה'תשי"א (1951), ביום השנה הראשון לפטירת חמיו, השמיע שניאורסון מאמר חסידות (סוג של דרשה) שנקרא "באתי לגני" (המאמר החל בפסוק "באתי לגני אחותי כלה" משיר השירים ה', א'), וזה היה האות שהסכים להיות האדמו"ר. מדי שנה, באותו יום, נהג להשמיע מאמר חסידות נוסף

על פסוק זה. בשנים מאוחרות יותר, כשהתייחס לתאריך תחילת נשיאותו, אמר שהחלה ב-1950 בסתר, וב-1951 בגלוי.

אלמנתו של יוסף יצחק שניאורסון, נחמה דינה שניאורסון, תמכה בהנהגה משותפת של שני חתניה יחדיו כדי שלא יהיו חיכוכים בין בני המשפחה, והיא אף כתבה בנידון מכתב לזקני החסידים, עם זאת המשיכה לארח בביתה עד לפטירתה התוועדויות של חתנה הרבי בכל ימי חג ומועד. הרב גוראריה קיבל על עצמו מרות מלאה החל משנת ה'תשי"ב, אז התחיל להשתתף ב"התוועדויות" של גיסו - הרבי. בשנים תשמ"ה-תש"נ ניהל בנו, בארי גור-ארי, מאבק משפטי נגד הרבי על הזכות על ספרייתו של האדמו"ר הקודם של החסידות. הוא הואשם שמכר ספרים מן הספרייה לסוחרים ולאספנים. אביו תמך בגיסו - שניאורסון והתנער מבנו. בשנת 1987 פסק השופט האמריקני הפדראלי צ'ארלס סימפטון לטובת אגודת חב"ד והספרים הוחזרו לספרייה. מאז מציינים חסידי חב"ד את יום הזכייה, ה' בטבת, כיום שמחה.

הרבי התייחס לחמיו כנשיא הדור וראה את עצמו כמייצג של חמיו. מסיבה זו נהג ללכת באופן קבוע, לעתים כמה פעמים בשבוע, לציון קבר חמיו - האדמו"ר הקודם של החסידות. הוא נהג לקחת עמו שק גדול של מכתבים שכתבו לו יהודים מכל העולם, ולקרוא את כל הבקשות על הציון. בתשובות לפונים אליו הרבה לכתוב "אזכיר על הציון", כלומר שיתפלל עליהם בציון קבר חמיו.

מאז מינויו לאדמו"ר, החסידות התרחבה והתפתחה החסידות מאוד. אלפי השלוחים נשלחו למדינות רבות בעולם. מאות אלפי אנשים מכל רחבי העולם נפגשו עם הרבי, כתבו לו וביקשו את ברכתו ועצתו. מהכתרתו באופן רשמי עד שנת ה'תשמ"א קיבל שלוש פעמים בשבוע אנשים לשיחה אישית, שנקראה "יחידות". בשנת ה'תשמ"א הופסקה היחידות כמעט לגמרי בגלל העומס הרב וכמות האנשים שהלכה וגדלה. משנת ה'תשמ"ו עד ה'תשנ"ב החל להתקיים מעמד "חלוקת הדולרים לצדקה", שבמסגרתו חילק מדי יום ראשון דולרים בודדים לצדקה, בתור "שליחות מצווה". מעמד זה לווה במילות ברכה או מענה קצר של הרבי על שאלות, והוא שימש כמעין תחליף מקוצר ליחידות. הוא התנהל בתור ארוך ומסודר שלעתים ארך כשש שעות. רבים ממקבלי הדולרים נתנו שטר אחר לצדקה והם שומרים את הדולר שקיבלו מהרבי כסגולה.

המשך כשבוע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

הבן אדם נברא שיזכה לכבוד שלו

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת מקץ: "ויזכור יוסף את הזולמות אשר זלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערוות הארץ באתם" רבי חיה פתח בפסוק כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "בנפול אויבך אל תשמחו בכשלו אל יגל לבך". בוא וראה, הקדוש ברוך הוא עשה וברא את האדם כדי שיזכה לכבוד שלו, ולשמש לפניו תדיר, ולעסוק בתורה יום ולילות, וזאת מפני שמלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא רוצה בה בתורה תמיד ובכל זמן.

וכיון שברא הקדוש ברוך הוא את האדם, ונתן לפניו את התורה ולימד אותו בה לדעת את דרכיה. ומנין לנו כמו שכתוב בספר איוב: "אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה", ואחר כך המשיך איוב בפסוק: "ויאמר לאדם הן יראת ה' היא חוכמה וסור מרע בינה". וזאת כיון שהסתכל בה ולא שמר אותה, עבר על מצוות אדונו והוא נתפס בחטאו. וכל אותם שעוברים על דבר אחד מתורה נתפסים בו. שלמה המלך שהתחכם על כל בני העולם עבר על דבר אחד מהתורה, וגרם לו להעביר מלכותו ממנו, ולהתחלק המלכות מן בניו, וכל מי שעובר על התורה על אחת כמה וכמה.

ויוסף הצדיק שהוא היה יודע את התורה, ואחיו נפלו בידו, ומדוע גלגל עליהם כל הגלגול הזה, והרי הוא יוסף ידע את התורה שלימד אותו אביו יעקב. אלא חס ושלוש שיוסף גלגל עליהם גלגולים לנקום מהם, אלא כל זה לא עשה אלא להבין את אחיו בנימין אצלו, שכל רצונו היה אצלו. והוא לא נתן את אחיו ליפול שהרי כתוב בספר בראשית: "ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צידה לדרך ויעש להם כן". וכל זה כדי שלא יפלו.

אמר רבי יהודה: כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את הלבנה, היה מסתכל בה תמיד כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת עקב: "תמיד עיני ה' אלוֹקֵיךְ בה", ההשגחה שלו בה תמיד, וכתוב אז ראה, שהרי השמש בהשגחה שלו בה מוארת. "ויספרה". ומהו ויספרה וזה כמו שכתוב בספר איוב: "מקום ספיר אבניה".

ואחר כך הזהיר את הבן אדם וזה כמו שכתוב: "ויאמר לאדם הן יראת ה' היא חוכמה וסור מרע בינה", שזה מתעטר על תחתונים לירוא וזאת לדעת את הקדוש ברוך הוא בגללה. וסור מרע בינה. בירור מהפסולת שלא להתקרב אתו, ואז השגחת הבינה לדעת ולהסתכל בכבוד המלך העליון שהוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

"הזהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקמי תורג' מן בת שמחה

בשנות התבודדותו גמלה כנראה בלבו ההכרה, שמן השמים הועידוהו לתורת הסוד ולה הוא קרוא ונבחר. האגדה יודעת לספר כיצד נמשך האר"י ונתפס לאותה חכמה נסתרה: פעם אחת בהיותו בבית הכנסת בקהיר, ראה אנוס אחד, שהחזיק בידו. שמלא סודות עליונים האר"י הפציר בו למכור לו את הספר.

לאחר הרבה בקשות שימכור לו את הספר, והוא לא הסכים למכור לו את הספר המוזר.. לאחר שבועיים ניגש אליו האנוס ואמר לאר"י אתה רוצה לקנות את הספר הזה? ענה לו וודאי.. האנוס אמר לו ששמע שהדוד שלו עובד כמוכס בנמל, וביקש ממנו שהדוד שלו ישחרר לו סחורה – ותמורתה ייתן לו את הספר... האר"י ניגש לדוד שלו שהוא מאוד אהב אותו וסיפר לו את הסיפור, ומייד הדוד רבי מרדכי נענה לבקשתו של האר"י.. לאחר שהאר"י קיבל את הספר הקבלה עלום שם זה, היה הוגה בו תדיר והתחיל לענות בצום נפשו ולסגף עצמו בסיגופים קשים. אבל הראו לו בחלום, שאין הסיגופים מספיקים ולפיכך הלך "ונסגר במצרים הישנה שש שנים"....

כך מספרת האגדה על כניסתו של האר"י הקדוש לפרדס הקבלה. על כל פנים רשאים אנו לשער, שכבר בשנות נערותו, עסק הרבה בתורת הסוד והגה ימים ולילות בזוהר, ספר הספרים של הקבלה. הגרעין ההיסטורי של האגדה הוא בכך, שכנראה עיקר חכמתו בתורת הח"ן לא מפי מורים וסופרים באה לו, אף על פי שיתכן כאמור למעלה, שהרדב"ז היה רבו ואולי הגה כבר בכמה ספרים בתורת הסוד בשעה שלמד אצל ר' בצלאל אשכנזי. גם בנסתר שהייתה לו ספרייה גדולה. ואולי כבר הגיע לידי אר"י ספר "פרדס רימונים" לרבי משה קורדובירו, שנשלם בשנת ש"ח? ברם נראה, שעיקר עיונו היה בספר הזוהר. אסתכל בזוהר שכבר בשנות בחרותו היה כולו אכסטאזה ודבקות בעולמות עליונים, וברא עלמא. מסתבר וששרתה עליו רוח הקודש, ולפיכך יש אמת פנימית בסיפורים על גילוי אליהו, שזכה לו האר"י, ועל עליית נשמתו לישיבת תנאים; פעם לישיבת רשב"י ופעם לישיבת ר' עקיבא לאתדבקות רוחא ברוחא - הרי עולם הזוהר היה עולמו, ובימת הזוהר - בימת חייו ידיעות שבידינו על שנות שבתו של האר"י במצרים הן מועטות ביותר, ואיננו יודעים אם כבר שם גם משום שאותה עיר זכה לשם של אדם קדוש. כנראה שמע קול בנפשו לעלות לצפת שימשה כבר בימים ההם מרכז לתורת הסוד וגם בגלל קרבתה למירון, מקום קברו של רבי שמעון בר יוחאי. ואולי ניבא לו לבו, שקרוב קצו ויש למסור תורתו לתלמיד מובהק או שנתגלה לו אליהו הנביא ואמר לו שקרוב קצו, לחבורה של תלמידים, כפי שמספרת האגדה ושעליו לעלות לצפת, ושם ימצא את ר' חיים ויטאל, "אותו תמשח תחתיך", תסמוך ידך עליו ומסור לו כל חכמתך, כי הוא ימלא מקומך, וכל עצמותך לא באת לעולם אלא לתקן נשמתו של רבי חיים, כי היא נשמה יקרה - ובשנת ש"ל, כשנתיים ומחצה לפני פטירתו, עלה האר"י ממצרים לצפת..

המשך בשבע הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה**

זעם הדין הקשה

רבי יוסי פתח ואמר את הפסוק מתוך הספר שכתב הנביא נחום: "כה אמר ה' אם שלמים וכן רבים וכן נגוזו ועבר ועיניתיך לא אענך עוד", שכאשר העם כולם יש בהם שלום ואין בהם שנאה, אז הקדוש ברוך הוא חס ומרחם עליהם והדין הוא לא שולט בהם, וזאת אף על פי שכולם עובדים לעבודה זרה והם חיים בשלום, ואז הדין לא שולט עליהם, וזה כמו שאמר הנביא הושע: "חבור עצבים אפרים הנח לו".

כמו שכתוב: "וכן נגוזו ועבר" מהו וכן נגוזו? ונגוזו היה צריך לו, אלא זה הוא ראש הפסוק שהוא שלום, וגם כאן שלום, ומה הוא? זו צדקה, ומני שזו צדקה אז זה הוא שלום, ומי שמרבה בצדקה אז הוא מרבה בשלום למעלה ומרבה שלום למטה, ומפני כך "וכן נגוזו ועבר", שהם גוזזים ממונם בצדקה. "ועבר" ועברו היה צריך לומר לו, ומהו "בעבר"? אלא זה הוא זעם דין הרוגז כמו שאמר הנביא ישעיהו: "עד יעבור זעם" וזה עבר הדין מעליהם.

דבר אחר, הפרוש לפסוק: "כה אמר ה' אם שלמים" אלו עם ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם ברית קיום בכדי לשמור אותו תמיד, וגם להיות בו בן אדם שלם בכל הצדדים גם למעלה וגם למטה. ואם חלילה הוא לא שומר אותו הבן אדם תמיד, אז הרי הוא פגום, ופגום בכל. ומנין לנו זאת? כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת לך לך שהקדוש ברוך הוא אומר: "התהלך לפני והיה תמים". ומהו תמים? זה שלם. שעד שלא מתקיימת בו ברית אז הוא פגום. ומשום כך "אם שלמים וכן רבים". אם שלמים האנשים ששומרים את המצווה הזו, ולהיות שלימים בכדי שלא יהיו פגומים. "וכן רבים" שהם יפרו וירבו בה, וזאת מפני שהנשמות לא יוצאות לעולם אלא בזו הברית בלבד. "וכן נגוזו" זה אם שלמים ששומרים את הברית תמיד, "נגוזו" מי שנימול ומקבל עליו את הברית הזו, "ועבר" מהו ועבר? אותה זוהמה העורלה שהייתה בו מקודם.

דבר אחר, "כה אמר ה' אם שלמים וכן רבים" אלו בני יעקב, שכן הרי כל זמן שהיו אצל יוסף, אז הם היו שלמים שהם עומדים עם הברית. "וכן נגוזו" זה שהם הלכו ועזבו את שמעון ויוסף.

המשך בעמוד הבא

ברכה לשערי רפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

"ועבר" אז הדין שרה בגללם והשכינה שרתה בניהם כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת בא: "ועבר ה' לנגוף את מצרים".

בוא וראה, יש דין קשה ויש דין רפה. הדין הקשה הוא חזק מאוד והדין הרפה הוא חלש. וכאשר הדין הרפה שהוא חלש יונק מהדין הקשה, אז הדין החלש מתחזק והוא נהיה חזק. בו בשעה שנעשה דין על עם ישראל, אז נעשה בדין הרפה שהוא החלש ולא מחזיק באותו הדין הקשה. ולעומת זאת וכאשר נעשה דין על העמים (גוים) שהם עוברי עבודה זרה, אז נעשה בדין הרפה שהוא החלש ואז הוא יונק מהדין הקשה שלמעלה כדי להתחזק וזה הוא כמו שכתוב בפרשת בא: "ועבר ה' לנגוף את מצרים", "ועבר" שהוא התמלא חמת וזעם והתחזק בדין הקשה. בוא וראה דבר חשוב, בו בשעה שמתקבצים עשרה אנשים בבית הכנסת ואחד מתוך העשרה נשמט ועוזב אז מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא מתרגז עליו. (ויש להיזהר).

דבר אחר, "וכן נגוזו", וזה כאשר נעברים מהם את אותם מעשים רעים, אז ועבר ומהו "ועבר"? אמר רבי שמעון בר יוחאי: בזמן שהנשמה כאשר היא יוצאת מהעולם הזה, אז בכמה דינים נדונה עד שלא תיכנס לתוך מקומה, ואחר כך כל אותן הנשמות שיש להן לעבור בנהר האש שנמשך ויוצא, ולהתרחץ שם. ומי הוא שיעמוד שם ויעבור בלא פחד? וזה הוא כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קודשו". ונשמת הצדיק היא עוברת בלא פחד ויקום במקום קודשו.

וכל מי שהוא מתעסק בצדקה בעולם הזה וייתן ממונו לצדקה, ואז ועבר באותו נהר האש ואז הוא לא מפחד. ואז הכרוז קורא לה לאותה הנשמה כמו שכתב הנביא נחום: "ועיניתך לא אענך עוד", וכל מי שזכה לעבור את נהר האש אין לו יותר דין כלל.

בוא וראה, כל זה של יוסף הצדיק עם אחיו, ומדוע צריך את כל הדברים האלו? אלא היא תורת אמת והיא התורה, וכל דרכיה דרכים קדושים, ואין לך דבר שבתוך התורה שאין בו סודות עליונים וקדושים, ובזה הם הדרכים לכל בני האדם ללמוד ולהתעסק בתורה ולהתחזק בה. **"הזהר הקדוש"**

ברכה לשערי רפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

ברכה לשערי פרנסה טובה: לאברהם בן מנחם

סגולות ותפילות

תפילה לזכות בריאות

ריבונו של עולם, ברחמיך תן בנו כח ובריאות ויכולת מספיק, וחוזק ואומץ באברינו וגידנו וגופנו לעמוד על המשמר, ולא יארע לנו שום מיחוש ושום כאב. ונהיה שמחים וטובים ובריאים לעבודתך. ותצילנו מכל, ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים. ומלא שנותינו, אורך ימים ושנות חיים תוסיף לנו לעבודתך. ובצל כנפיך תסתירנו, ותצילנו לנו ולכל בני בתינו מכל גזרות קשות ורעות, ונהיה שקטים ושאננים, דשנים ורעננים לעבודתך וליראתך. מהחיד"א הקדוש.

תפילה על שמירת-הלשון

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, אל רחום וחנון, שתזכירנו היום ובכל יום לשמור פי ולשוני מלשון- הרע ורכילות ומקבלתם. ואזהר מלדבר אפילו על איש יחידי, וכל שפן מלדבר על פלל ישראל או על חלק מהם. וכל שפן מלהתרעם על מדותיו של הקדוש-ברוך-הוא. ואזהר מלדבר דברי שקר, חנפה, לצנות, מחלקת, פעס, גאווה, אונאת-דברים, הלבנת-פנים, וכל דברים אסורים. זכני שלא לדבר פי-אם דבר הצריך לעניני גופי או נפשי. ושיהיו כל מעשי לשם שמים. וכוון שיבקש בקשה זו בבוקר אחר התפילה, וע"י זכירתו בפה יהיה לו גם מזכרת, שלא ילכד בדיבורים אסורים.
"מחפץ חיים"

לאבנר נירן בן איריס

ברכה גדולה לזיווג מהרה

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

אליהו הנביא פרק י'

פינת הנביאים

ואז ניגש אליו אליהו הנביא ואמר לאחאב בקול רועם: "הרצחת וגם ירשת?" הייתכן לרצוח אדם חף מפשע כאילו הוא היה אויב, ואחר כך חרשת את אדמתו. הרי אתה הוא הרוצח ולא אחר.. קבע הנביא נחרצות. וכי עבד הנך לאשתך המרשעת לעשות פקודתה? לכן כל אשר עשת יחשב כאילו עשית אתה. ועוד אמר הנביא אליהו לאחאב: רשע היית בעיני ה' יותר מכל קודמך, ולמרות שה' חפץ בתשובתך ושלח אליך את נביאיו ואחזת בעקשנות במעשי הרשע.

לכן, אמר ה' בגלל רוב חטאיך, ועל אשר החטאת גם את בני עמי הנני מביא עליך רעה, והכרתי אותך ואת כל ביתך. את מייתי משפחתך בעיר יאכלו הכלבים, ועוד הוסיף לפרט אליהו את עונשו של אחאב: "ואת גופת איזבל אשתך המרשעת יאכלו הכלבים בבקעת יזרעאל".

שמע אחאב את נבואתו הנוראה של אליהו הנביא הזדעזע כולו, והוא קרע את בגדיו ושם שק על בשרו, וגם ניסיונותיה של איזבל להרגיעו עלו בתוהו, כי ידוע ידע המלך נכונה, ודברי אליהו אינם שבים ריקם.

לאחר שלוש שנים, נערכו הצבאות זה לעומת זה ברמות הגלעד, והקרוב החל, אולם כאשר הבחינו שרי הרכב של ארם ביהושפט דימו בנפשם, כי אחאב הוא זה, בגלל בגדי מלכותו וסובבוהו כדי להמיתו. הבחין יהושפט ברכב האויב המכתרו מכל צד, וצעק אל אלוקיו מידם. ואכן, שמע ה' את תפילתו ועזרו, שיכירוהו חיילי ארם, ויניחוהו לנפשו, במצוות בן הדד, לפגוע באחאב לבדו.

אולם את אחאב, אף שהתחפש והסתיר את עצמו מצאה יד ההשגחה העליונה וכלתה בו את זעמה. אחד ממושכי הקשת של ארם ירה חץ אל מחנה ישראל, ואת החץ הזה הוביל ה' ישירות אל לב אחאב, ואף שהשריון היה קשה והחץ רך, עשה השריון רצון קונו ונבקע הקשה מהרך, והמלך אחאב חש בחץ הנכנס אל ליבו.

הבה נחזור אל שומרון קרא המלך הפציע אל מנהיג המרכבה, כי איני חש בטוב אמר אחאב, ולמען הטעותו אמר כן, כדי שלא יבהל ויודע הדבר לשאר העם. ואז שתת דמו של אחאב והציף את המרכבה, ובאותו ערב מת מפצעיו.

וכאשר נודע ללוחמים, כי מת מלכם שמחו, כי מלך עריץ היה, ואף במלחמה זו לא מצא איש כל חפץ. כשאיש לא נפגע נסו הלוחמים אל ביתם הכל כדבר מיכיהו הנביא. וגם נבואת אליהו הנביא קוימה במלואה, כיאות המים בהם שטפו את מרכבת המלך מן הדם לקקו הכלבים, ויהי הדבר לביזיון לאחאב וגמלו על מעשיו. כי ויצא רוח מעם הצבא הנשמות ורוח נבות היזרעאלי הוא. וזהו העונש מידה כנד מידה. חז"ל המשך בשבע הבא

פרק קדוש זה מיוחד על הולדת הבן ארז

לרוזיטה ואילן רובין

ואליהו הנביא זכור לטוב ישמור הילד לשמור בריתו, ויהיה חכם וחסיד ובריא מזליה ונשמח בו

לעם ישראל הקדוש !!!

כל המעוניין לקבל ברכה מהתנא האלוקי **רבי שמעון בר יוחאי** זיע"א להפצת "הזוהר הקדוש" כל שבוע... נעניק לו "קופה צדקה", וכל שבוע יקבל בדואר את "הזוהר הקדוש" חינם. ויבואו עליכם כל הברכות והישועות...אמן.

ברכת הקופה

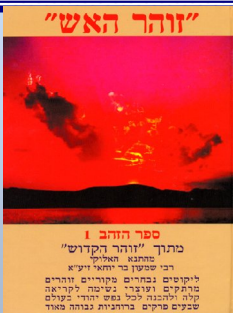
מקום זה יבורך לכל הברכות בזכות תפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

להפצת כל שבוע את: "הזוהר הקדוש"

יברכם וישמרכם בזכות התרומה הנדיבה

לשערי: רפואה, לזיווג, לפרנסה, אריכות ימים, לעילוי נשמה, ולכל הברכות

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים: "גלגול מזלות בחיים" !!!

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך

בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יוזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי

הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"!!!!

B.ARYE@NETO.NET.IL להזמנות: טל. 054-4577956